

Љиљана Ћуић

СТАРЕЊЕ СЕЛА

Село стари, унутрашњост стари,
нико за то баш не мари
Град велики, сам по себи раван дики
Село мало ни телефон нема, ало, ало.
Села далека још су на нивоу са почетка века.
А фабрике? Село нема такве вике.
Устаљени режим ствари
Ко би сада то да квари
Кућа. посо, топли дом,
већини живот пролази у том.
Сад стеже и тешка криза,
Не зна човек шта га чека, шта је иза
Шта да раде?
Ни у селу ни у граду нема наде,
Није због њега, због детета
не може живети на крај света
Нема бирања,
више их је тамо где су превирања
Само будала, прави "лехо"
чека далеких збивања ехо
Лакше је њему кад учествује у свему
Макар био са друштвеног дна
Шта се ради да зна

И у селу и у граду
има слабу наду
Пусти мене, за дете,
Дај ми шансу свете, свете
Окани се мржње рата.
живимо ко птица јата
И у селу и у граду
Да имамо праву наду